Strom i růže - Hana Křížková

Tvou rosu chodí slunce pít,
když ráno pokoj oblékáš
a světlo nocí spěchá zastínit,
tvou náruč z květů ospalých.

Tmavá modř tvých pohledů,
když oknem svůj svět otvíráš,
z úsměvu nechám stvořit zahradu,
na jejímž konci budeš spát.

R. Hledám tě, hledám napořád,
nedám tě, nedám, to se vsaď,
na mou duši nepřísluší, než se tebou stát
a zvát lásku do zahrad, pro které strážcem jsem i já,
strom i růže, oba dva.

Jak tančí dny, jež provázíš,
jsi světlem v jejich pořadí
a v lampách, co jsou kolem nábřeží,
se tvoje jméno odráží.

R. Hledám tě, hledám napořád,
nedám tě, nedám, to se vsaď,
na mou duši nepřísluší, než se tebou stát
a zvát lásku do zahrad, pro které strážcem jsem i já,
strom i růže, oba dva. Strom i růže, oba dva.